

گپ
مهتاب محمدی؛ روزنامه‌نگار

جشنواره طبق برنامه پیش رفت

مدیر روابط عمومی چهل ویکمین جشنواره فیلم فجر در گفت‌وگو با همشهری

امسال ششمین باری بود که مسعود نجفی در قامت مدیر روابط عمومی جشنواره فیلم فجر ظاهر شد. او که سال‌ها سابقه کار رسانه‌ای داشته، به‌عنوان مدیر روابط عمومی جشنواره فیلم فجر کوشیده به روند انتشار اخبار جشنواره سرعت بدهد و همچنین پاسخگوی سؤالات رسانه‌ها باشد. جشنواره چهل‌ویکم فیلم فجر شرایط خاصی داشت و مسعود نجفی معتقد است که این دوره از جشنواره را باید با شرایط این دوره سنجید. حرف‌های نجفی را در ادامه می‌خوانید:

شما چندین دوره در جشنواره فیلم فجر مسئولیت داشته‌اید و فرد مناسبی برای مقایسه دوره اخیر یا دواز گذشته هستنید. چهل ویکمین دوره جشنواره فیلم فجر نسبت به دوره‌های قبل چه ویژگی داشت؟

این دوره از جشنواره را باید با شرایط این دوره سنجید و ارزیابی کرد؛ با شرایطی که حاکم بر جشنواره بود. شاید اگر جشنواره در شرایط ایده‌آل برگزار می‌شد، من خودم به‌عنوان کسی که سال‌های زیادی از عمر کاری‌اش به خبرنگاری گذشته، انتقاداتی به جشنواره داشتم، اما با توجه به شرایط این دوره، من نمره قابل قبولی به آن می‌دهم. از ویژگی‌های این دوره این بود که ۴۴فیلمی که انتخاب شده بودند آن‌هم با شرایط خاصی که به درازا کشید - به جشنواره رسیدند و نمایش داده شدند. همه نشست‌های پرسش و پاسخ فیلم‌ها برگزار شد؛ یعنی هیچ نشست کنسول نشد و برنامه‌هایی که پیش‌بینی شده بود، طبق برنامه پیش رفت. سینماهای مردمی رفته‌رفته قوت گرفت و به سانس‌های فوق‌العاده رسید. طبق گزارش‌هایی که رسیده، در شهرستان‌ها خصوصا در استان‌های خراسان رضوی، اصفهان و قم استقبال خوبی از جشنواره شده است. استقبال از پردیس‌های جدیدی که با جشنواره آغاز به کار کردند، یعنی جاهایی که اصلا سینما نداشتند، مثل فرچک وارمین، جالب بود. من در آثار مخاطبان نگاه می‌کردم. پردیس فرچک رتبه چهارم را در بین سینماهای مردمی داشت. پرند صاحب پردیس شد که با جشنواره افتتاح شد. در منطقه یک تهران، سمت نیاوران، پردیسی با جشنواره آغاز به کار کرد. بخش بین‌الملل با حضور بیش از ۱۰۰ مهمان خارجی بعد از ۶سال دوباره با بخش ملی ادغام شد. اینها برنامه‌هایی بود که پیش‌بینی شده بود و با توجه به اتفاقاتی که پیش آمد و روند جشنواره را کند کرد، بدون اینکه خیلی در روند اجرای برنامه‌ها پیش آید، انجام شد و اختتامیه هم به گواه همه کسانی که حضور داشتند، اختتامیه خوبی بود.

درباره روند اطلاع‌رسانی در جشنواره برخی انتقاد داشتند که مثلا اخبار حضور فیلم‌ها یا مهمانان بخش بین‌الملل دیر اعلام می‌شود.

بخش بین‌الملل ما به‌شدت تحت فشار بود و به همین خاطر ما هیچ اسمی را نمی‌توانستیم اعلام کنیم. قبل از جشنواره تصمیم بر این شد در این بخش زمانی که مهمانان در ایران حضور پیدا می‌کنند، چراغ خاموش جلو برویم. دیدید که حتی بخش غیرقابلی «جشنواره جشنواره‌ها» در بخش بین‌الملل که اعلام شد، چنان فشاری به حاضران در آن بخش آوردند که برخی تقاضای انصراف از آن بخش را داشتند؛ به عنوان دلیل سیاست این دوره این بود که تا لحظه آخر ما کمتر اسمی را اعلام کنیم تا این فشار رسانه‌ای از روی آنها برداشته شود. این را در اعلام اسمی داخلی در بین اعضای هیأت انتخاب و هیأت داوران هم داشتیم. سعی کردیم تا جایی که می‌شود یا آرایش به کارشان ادامه دهند تا کمتر مورد حمله قرار بگیرند.

همکاران رسانه‌ای که در این سال‌ها در جشنواره بوده‌اند و کار ما را دیده‌اند، می‌دانند که سعی من این است هر خبری که آماده می‌شود، در لحظه منتشر شود و معلل نامعلا هم این کار را کرده‌ایم. قاعده‌ای که در این سال‌ها برای اعلام اسمی فیلم‌ها وجود دارد، مدلی است که از دوره من شروع شده است که بعد از جمع‌بندی هیأت انتخاب بلافاصله دبیر می‌آید و اسمی را اعلام می‌کند که این شامل اعلام اسمی اسامی پیش‌زنده هم می‌شود یا اعلام نام‌نامزدها هم به همین شکل بوده است. این هم از دوره من شروع شد که نشست آخر جشنواره به اعلام نامزدها اختصاص پیدا می‌کند و تا جلسه جمع‌بندی تمام می‌شود، دبیر جشنواره حضور پیدا می‌کند و نامزدها را اعلام می‌کند. حتی اگر دقت کرده باشید در این دوره از جشنواره دبیر یا دستنویس جلسه جمع‌بندی در نشست حضور پیدا کرد و حتی فرصت تایپ کردن هم پیدا نکرد؛ تا اخیر به سرعت اعلام شود، قبل از اینکه از جایی درز کند. اما برای بخش‌هایی که اطلاع‌رسانی دیر انجام شد، پشت از تصمیماتی بود برای اینکه به جشنواره لطمه نخورد، خبرها بماند و دبیر تر رسانه‌ای شود.

استقبال مردم و اهالی رسانه از جشنواره چهل‌ویکم چطور بود؟

در سینماهای مردمی، طبق آمار یی که از همکاران بلیت‌فروشی دارم، استقبال ۱۰ درصد بیشتر از سال‌های قبل بود. در بخش سینمای رسانه‌ها، ما با توجه به ظرفیتی که داشتیم و فرصت ثبت‌نام، از بین ۱۵۱۲ متقاضی نسبت به ظرفیت پردیس ملت که ۲۰۰ نفر هست به کسانی که حائز شرایط بودند، کارت دادیم و آمند و می‌توانم بگویم همه رسانه‌های رسمی شامل خبرگزاری‌ها و روزنامه‌ها نماینده داشتند. همچنین برنامه‌های شنیداری و دیداری حضور پررنگی داشتند. رسانه‌های خارجی در این دوره، با توجه به اینکه جشنواره بین‌المللی شده، فعال بودند و تقریبا ۳۰ رسانه خارجی در جشنواره نمایش‌ده داشتند. در کنارش منتقدان، به‌رغم اینکه پیش‌بینی می‌شد حضور کم‌رنگی داشته باشند، ولی نزدیک به ۱۵۰ منتقد در جشنواره امسال داشتیم.

پرزنگ‌ترین خاطره‌ای که از فجر ۴۱برایتان می‌ماند، چه خاطرهای است؟

فقط می‌توانم بگویم یکی از سال‌های خیلی سختی بود که من مسئولیت داشتم. ما در این سال‌ها خیلی اتفاقات را از سر گذرانده‌ایم. ولی امسال واقعا متفاوت بود و خوشحالم که به آنرا رسید و برنامه‌های جشنواره کاملا برگزار شد.

فرهنگ

شرط بازگشت سینماگران تحریمی

محمد خزاعی، رئیس سازمان سینمایی از شکست پروژه تحریم جشنواره فجر می‌گوید

چهل و یکمین جشنواره فیلم فجر در حالی برگزار شد که پیش از شروع این رخداد، شاهد فضاسازی رسانه‌ای برای تحریم مهم‌ترین ضیافت سالانه سینمای ایران بودیم. جشنواره فیلم فجر زیر سایه تحریم و فشارهای بیرونی برگزار شد؛ فراموش نکنیم که در ۴ ماه گذشته شاهد هنجار شکنی‌هایی چون کشف حجاب از سوی برخی از اهالی سینما بوده‌ایم و حالا رئیس سازمان سینمایی از شرایط بازگشت هنرمندان به عرصه فعالیت می‌گوید. رعایت قانون مهم‌ترین نکته‌ای است که رئیس سازمان سینمایی به آن اشاره می‌کند. خزاعی می‌گوید: «همه خانواده سینمای ایران با هر انگیزه و گرایش‌های سیاسی باید در این خانواده جمع شوند مگر اینکه خودشان این را نخواهند. آنها مختارند و زوری بالای سر آنها نیست هر کس که شرایط سینمای جمهوری اسلامی ایران را ببذرد و زیر پرچم سینمای ایران فعالیت کند امکان کار دارد. قواعد سینمای ایران نیز کاملا شفاف و معلوم است.» داستان واضح و بدون ابهام است. پروژه تحریم جشنواره شکست خورده و شرایط بازگشت سینماگران تحریمی و هنجار شکن هم مشخص است. ترکیب «مدارا و مقاومت» که خزاعی در بخشی از گفت‌وگوش با همشهری به آن اشاره کرده اینجا هم معنا می‌دهد.

گفت‌وگو

اینکه نمی‌شود کسی کشور، نظام و قوانین

آن را قبول نداشته باشد، ولی در پلنفرم‌ها، فیلم‌ها و سریال‌ها حضور داشته باشد

دستمزدهای آتچناتی دریافت کند؛ این

رفتار دوگانه نشانه نفاق و مردم‌فریبی است،

ولی من این نفاق را نمی‌بینم. با تفکر کت

شلوار ایوز بیسون نمی‌توان در بین مردم

محبوبیت کسب کرد. مردم همین صداقت،

صمیمیت و صفای باطن هنرمندان

را دوست دارند. هرکسی خواسته باشد

منافقانه بازی کند، دبیر یازدهم محبوبیت خود

را از دست خواهد داد و روزی که هنرمند

محبوب نباشد، روز مرگ اوست

و استعداد‌های جدید در سینما را نمی‌توانیم نادیده بگیریم و انکار کنیم؛ نسل‌های جوان، باانگیزه و خلاق. نمی‌شود مسیر کشف استعداد را بست؛ باید به این جوانان میدان داد.

برپایه همزمان جشنواره خارج از تهران

و گسترتش دامنه فیلم فجر به نقاط مختلف کشور، نشان می‌دهد جشنواره فیلم فجر صرفا متعلق به یک شهر است. خوشبختانه تیم برگزاری، تلاش زیادی کردند تا بر مشکلات و کمبودهای این دوره فائق شوند. آنچه دیدیم از این منظر، به عقیده من، چیزی جشنواره فجر شکست خورد؛ همانطور که تحریم جشنواره «سینماحقیقت» و فیلم کوتاه شکست‌خورده بود.

حالا که جشنواره به پایان رسیده به عنوان

متولی سینمای کشور شرایط فیلم‌های جشنواره امسال

را چگونه ارزیابی می‌کنید؟

خوشبختانه مسیر سختی که شروع کرده‌ایم، پس از سال‌های رکود کرونا و مشکلات اقتصادی به‌خوبی پیش می‌رود. من به کمبودها آگاهم و مسائل معیشتی را می‌دانم، اما ناامید نیستم و برای ارتقای این سینما، تولید آثار ی که با مفاهیم انقلابی و شاعرانه دینی و فرهنگ ما همخوان باشند، تلاش می‌کنم. ضروری است ما هم‌افزایی صنوف و سینماگران به معیشت و اشتغال خانواده سینما و رفاه آنها جدی‌تر نگاه کنیم. فیلم‌های این دوره نشان‌دهنده تنوع و تکثر در نگاه‌است؛ فیلم‌ها درباره زنان، دفاع مقدس، خانواده، قهرمانان وطن و رویدادهای ملی بود؛ اینها امتیاز است. بخشی از فیلم‌های جشنواره، نیامدند، آنها اگران عمومی خواهند شد و این ویژگی را گسترده‌تر و متنوع‌تر می‌کنند.

حضور پررنگ فیلمسازان جوان از ویژگی‌های بارز جشنواره امسال بود. این اتفاق را می‌توان تبلیور سیاست سازمان سینمایی در گشودن درهای سینمای حرفه‌ای به روی چهره‌های مستعد و تازه‌نفس دانست؟

یکی از مهم‌ترین رویکردها و دغدغه‌های ما با حمایت وزیر محترم فرهنگ و ارشاد اسلامی کشف استعدادها و استفاده از چهره‌های جوان و فیلمسازیانی است که بسیار مستعد، پرشور و پرانگیزه هستند، اما راهی به دل سینمای حرفه‌ای ندارند؛ چون همیشه مناسبت تولید و اگران در تهران تعریف می‌شود. عدالت فرهنگی و رفع تبعیض شعار نه بلکه اولویت ماست. در جشنواره فیلم کوتاه و «سینماحقیقت» بستر برای معرفی جوان‌ها بیشتر است، اما شاید در فجر این اتفاق کمتر رخ بدهد. یابین همه، در فجر هم دیدیم که چهره‌های جدیدی در کنار استادان و بزرگان حضور داشتند. همین چهره‌های جوان سیمرغ کردند دیده شدند و این جایزه ماندند همه برندگان قبلی، سرنوشت آنها را تغییر خواهد داد. سازمان سینمایی متعلق به همه سینماگران است؛ این را بارها گفته‌ام؛ من از بدنه سینما هستم، دغدغه معیشت ماست. خانواده بزرگ سینما را دارم، شنونده انتقادهای گلایه‌ها‌باشتم و در دیدارهای مختلف با سینماگران مختلف کوشیده‌ام شنوا و بر طرف‌کننده مسائل باشم. سینمای ما به هوائی تازه نیاز دارد؛ با تکیه بر تجربه گذشتگان و با استفاده از پیشکسوتان و نسل قدیم در کنار ورود نسل‌های جدیدتر. ما چه بخواهیم چه نخواهیم، جریان حضور پررشر جوانان

ایران است؛ نه فقط تهران. استان‌ها و شهرهای ما نیازمند این موج هنری و این شور سینمایی هستند؛ حیف است که جوانان دور از تهران، از تماشای آثار سینمایی محروم بمانند. ما در نمایش‌های استانی سعی می‌کنیم به‌نجوی عمل کنیم که فیلم‌ها در اگران عمومی ضربه نخورند. گرایش فیلم‌هایی که در جشنواره اگران می‌شوند، گرایش هنری بیشتری دارند و از این امکان و وبت‌رین در اگران عمومی بهره می‌برند. نکته دیگر اینکه گستردگی اگران صرفا مربوط به این دوره نیست. مدل جشنواره فجر با مدل جشنواره‌های صرفا سینمایی و تخصصی در دنیا متفاوت است.

با توجه به شرایط حاکم بر کشور در ماه‌های اخیر و همه‌های بین‌المللی، برگزاری بخش بین‌الملل با حضور فیلم‌ها و مهمانان خارجی چالش‌برانگیز نبود؟

شما به‌عنوان مدیر یا دبیر می‌توانید ساده‌ترین راه را انتخاب و یک بخش را حذف کنید و نفس راحتی بکشید، اما ما اهل مقاومت و مدارا هستیم. می‌دانستیم که دعوت از مهمانان در این دوره ساده نیست، قبلا هم این اتفاق‌ها افتاده بود و متوهمان رسانه‌ای غرب، سینماگران را تهدید کرده بودند که به ایران نروید! اما، امسال این همه‌ها بیشتر و گسترده‌تر شد، ولی در نهایت، دوستان‌ار و هم‌راهان سینمای ایران با جشنواره فیلم فجر، بازار جشنواره و بخش بین‌الملل همراه شدند. ما در ۴۰ سال اخیر، روزهای مختلفی را سپری کرده‌ایم و مثل سال‌های دفاع مقدس آموخته‌ایم چگونه بر مشکلات چیره شویم. در اختتامیه تصاویر و نام داورهای بین‌المللی را دیدید، آنها چهره‌های معتبری بودند و پروژه مخالفان برای ضربه زدن به بخش بین‌الملل، شکست خورد. البته فراموش نکنید برخی شیفت‌های بامزها در داخل کشور هم با آنها همسو بود.

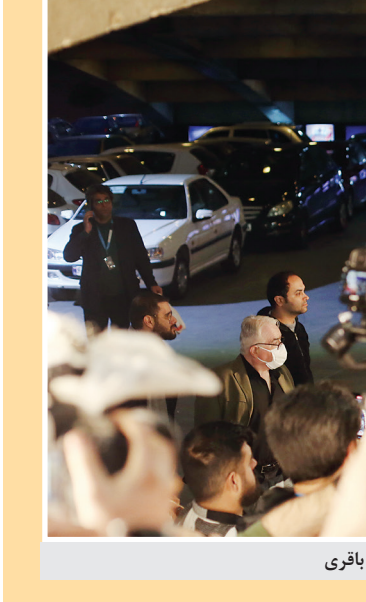
«جشنواره مردم» کلیه‌واژه فجر چهل‌ویکم بود. حالا که جشنواره به پایان راه رسیده انتظاری که نسبت به حضور مردم در فیلم فجر داشتید، چقدر برآورده شد؟

مردم، شامل همه ایرانیانی می‌شود که میهن و نظامشان را دوست دارند و اگر اختلاف‌نظر و مسئله‌ای دارند، راه‌حل را در داخل می‌جویند. مردم برای من و دولت سیزدهم، از شهروندان تهرانی تا روستانشینان را شامل می‌شوند. مردم سیستم، زاهدان، کردستان، عشایر و اقوام مختلف مردمند؛ همه ما مردمیم؛ همه ما که پیش از ۲۰ سال، این پرچم مقدس را حفظ کرده و تن به تهدید و ارباب‌نדה‌ایم. همین مردم، وقتی حرف از جشن‌های انقلاب است، کنار ما هستند. در حوادث ملی، کنار هم هستند. همین مردم در سالن اختتامیه جشنواره فجر بودند و فیلمسازان و سینماگران محبوبشان را تشویق کردند. در میان این مردم، هنرمند، خانواده شهید، سینماگر، مدیر فرهنگی، زن و مرد حضور دارند. عکس‌های جشنواره امسال، نشان‌دهنده همراهی مردم با چهل‌ویکمین جشنواره کشور فجر است. همین حضور، استقبال و دلگرمی بود که باعث شد در مراسم اختتامیه احساساتی شوم و اشک‌هایم نشانی از شوق و سپاسگزاری نسبت به شکوه حضور مردم بود. عظمت و شکوه مردم را دیدم و امیدوارم این حضور و همراهی با خانواده سینما را در طول سال هم شاهد باشیم. ما در سیاستگذاری‌ها و برنامه‌ها هم سلاقی، طیفی‌ها و

گرایش‌های مختلف و همه کسانی که در این مرز و بوم زیست می‌کنند را ملاک و شاخص قرار می‌دهیم و این زبیاپی رنگارنگ فرهنگ، تمدن، علایق و سلاقی است که روبه‌روز بر انسجام ملی این سرزمین می‌افزاید.

بعضی از فیلمسازان و هنرمندان امسال به جشنواره نیامدند. جای برخی بازیگران در نشست‌های خبری خالی بود. سیاست سازمان سینمایی نسبت به تحریمی‌های جشنواره چیست؟

من بارها گفته‌ام که نسبت به همه سینماگران احساسی یکسان و مسئولیت و وظیفه‌ای مشابه دارم. در اتاق من و برای همه سینماگران باز بوده و باب تعامل و گفت‌وگو هرگز بسته نشده است. کشور ما این روزها به سعه‌صدر نیاز دارد. رهبری در اقدامی هوشمندانه باب این غفو و رحمت را باز کرده‌اند و ما که داعیه پیروی از ایشان را داریم، باید در این مسیر که مسیر مدارا و تساهل است، قدم برداریم. زن و مرد حضور دارند. عکس‌های جشنواره امسال، نشان‌دهنده همراهی مردم با چهل‌ویکمین جشنواره کشور فجر است. همین حضور، استقبال و دلگرمی بود که باعث شد در مراسم اختتامیه احساساتی شوم و اشک‌هایم نشانی از شوق و سپاسگزاری نسبت به شکوه حضور مردم بود. عظمت و شکوه مردم را دیدم و امیدوارم این حضور و همراهی با خانواده سینما را در طول سال هم شاهد باشیم. ما در سیاستگذاری‌ها و برنامه‌ها هم سلاقی، طیفی‌ها و

رئیس سازمان سینمایی به همراه وزیر ارشاد و دبیر جشنواره فیلم فجر در پردیس ملت ■ عکس: همشهری / معین باقری

شرط بازگشت؛ رعایت قوانین سینمای ایران

سینمای جمهوری اسلامی ایران از حرکت باز نمی‌ایستد و به سرعت به مسیر خودش ادامه می‌دهد. بر برخی به این مسیر ادامه می‌دهند و برخی هم به حرکت خود ادامه نمی‌دهند. برخی اصلا امکان دارد از قطار سینمای ایران پیاده شوند اما این حرکت به مسیر خود ادامه می‌دهد و مقصد آن معلوم است. اما مهم‌تر این است که خیلی‌ها در ایستگاه‌های جدید در حال سوار شدن به سینمای ایران هستند و امکان دارد که بلیطی را بگیرند که مسافر قبلی پیاده شده است. برای همین می‌خواهیم بگویم که آمدن‌ها و

مکت

خاطره شب اختتامیه فجر را هیچ‌گاه تا پایان عمر فراموش نخواهم کرد. البته این جریان ۶ ماه عقبه سخت، طاقت‌فرسا و پرحادثه داشت که امروز قرار نیست راجع به آن سختی‌ها، فشارها و بی‌مهری‌ها توسط برخی دوستان خودی و غیرخودی سخنی بگویم. شاید در زمانی دیگر و فرصتی مناسب بگویم که چگونه برخی از دوستان ما از سر غفلت و جهالت مسیره‌های اشتباهی را برای ضربه زدن به حوزه فرهنگ، سینما و جشنواره انتخاب کردند؛ چراکه بنده ماجراها و وقایع بسیاری را از نزدیک حس کرده‌ام و می‌دانم

کسی کشور، نظام و قوانین آن را قبول نداشته باشد، ولی در پلنفرم‌ها، فیلم‌ها و سریال‌ها حضور داشته باشد و دستمزدهای آتچناتی دریافت کند؛ این رفتار دوگانه نشانه نفاق و مردم‌فریبی است، ولی من این نفاق را نمی‌بینم. با تفکر کت و شلوار ایوز بیسون نمی‌توان در بین مردم محبوبیت کسب کرد. مردم همین صداقت، صمیمیت و صفای باطن هنرمندان را دوست دارند. هر کسی خواسته باشد منافقانه بازی کند، دبیر یازدهم محبوبیت خود را از دست خواهد داد و روزی که هنرمند محبوب نباشد، روز مرگ اوست. باتوجه به حضور هنرمندان در پلنفرم فیلم‌ها و جشنواره فجر من نفاق و تحریمی را نمی‌بینم.

«جشنواره‌های که بوی انقلاب می‌دهد؛»

مصادق این توصیف شما از فجر چهل‌ویکم در شب

اختتامیه را چگونه می‌توان در فیلم‌های امسال یافت؟ نمایش و تولید آشناری درباره دفاع مقدس، مثل فیلم «غریب»، نمایش فیلمی مثل «سرهنگ ثریا» که چهره بلند فرقه منافقین را بر ملا می‌کند و نمایش «شماره ۱۰» و «سینما مترویل»، «اتاق گلسی» که فزاهای مهم تاریخ دفاع مقدس را به تصویر می‌کشند و بسیاری از آثار دیگر به جشنواره حال و هوایی ویژه بخشیدند. واژه «انقلاب اسلامی» انقدر گسترده و زنده است که در بخش‌های مختلفی از فرهنگ و هنر در آن جای می‌گیرد؛ تکریم خانواده، تعریف جایگاه مادران و زنان ایرانی، میل به مبارزه، ایستادگی، مقاومت و نگاه امیدبخش به زندگی مفاهیمی است که در ترکیب «فرهنگ انقلاب اسلامی» معنا می‌شود و خدا را شکر که جشنواره امسال از این حیث، خاص و قابل استناد است. خدا را شکر که چهل‌ویکمین جشنواره فیلم فجر به‌عنوان یکی از بهترین و باشکوه‌ترین ادوار جشنواره در ذهن بینمادوستان و سینماگران باقی ماند. با پایان جشنواره وظیفه رسانه‌ها و منتقدان این است

که این رخداد را تحلیل و بررسی کنند. از میزان استقبال فیلم‌ها، فروش بلیت‌ها، سانس‌های برخط، باکران‌های استانی و… مطمئن باشمید منتقدان و روزنامه‌نگارانی که اهل انصاف و تحلیل باشند، دستاوردها را خواهند دید.

آقای امینی و تیمش، بسیار باانگیزه، صادق و متعهدانه کار می‌کنند. بر گزار کردن، با وجود همه‌ها و جوسازی‌ها میدان را خالی نکنند و هم‌ایشان را عملی کردند.

در جشنواره امسال شاخصه‌های متفاوتی وجود داشت که شاید برخی از آنها در دوره‌های قبل تجربه نشده بود. حال و هوایی دهه ۶۰، دوران دفاع مقدس و خلوص هنرمندان سینما و حضور فیلمسازان باز بوده و باب تعامل و گفت‌وگو رسانه‌ای و انتخاب مبارزه با این فضاخود نوعی انقلابی‌گری بود. مضامین ارائه‌شده در این دوره از جشنواره - چه اجتماعی و چه دفاع‌مقدس - که همگی مبتنی بر نگاه جدی به دغدغه‌ها و منافع ملی کشور بود خود از جمله مهمترین دستاوردهای این رویداد است. حضور باشکوه مردم در روز ملی جمهوری اسلامی ایران در مراسم اختتامیه جشنواره در برج میلاد کاملا غافلگیر کننده بود؛ این با توجه به جرنباتاتی که در داخل و خارج از کشور از ماه‌ها قبل - برنامه‌ریزی و سرمایه‌گذاری گسترده برای انزوای این رویداد و اتقوای هنرمندان از طریق مهاجرت، ویزا، وعده اشتغال و سایر حمایت‌ها عملیاتی شده بود، غیرمتربغه بود. فضای حاکم بر مراسم اختتامیه فضای ایثار و از خودگذشتگی بود. اهدای جوایز به خانواده شهدا و هموطنان عزیزمان در آذربایجان غربی و شهرستان خوی یا اهدای جوایز به خانواده شهید بروجردی و مردم سیستم ولوحستان و کردستان و… فضای متفاوتی را رقم زد.

امسال شاهد نوعی رزمندگی و فداکاری هنرمندانه بوده‌ایم؛ هنرمندانی که در شرایط ماه‌های اخیر نوعی مواجهه انقلابی و متفاوتی با جشنواره در خاطرات به ثبت رساندند. طعنا این مصادیق و شواهد، رایحه انقلاب را می‌دهد؛ یعنی نزدیک شدن به سینمای انقلابی و اجتماعی پویا وزنده

امسال گام‌های اساسی در جهت استانداردسازی محتوای محصولات سینمایی برداشته شد. اینکه می‌گوییم در فضای اختتامیه بوی انقلاب حس می‌شد به معنای دوقطبی‌سازی، خودی و غیرخودی یا دسته‌بندی خاصی نیست و این به‌معنای بایدیه گرفتن تلاش‌ها و زحمات گذشتگان و همکاران قبلی بنده نیست، این به‌معنای این است که دستاوردها و ارزش‌افزوده مضاعفی را در این دوره ماه‌ها بودیم. من شخصا، چنین فضایی را در خیلی از دوره‌های این جشنواره حس کرده بودم؛ حضور پررنگ خانواده‌های متدین در کنار سایر گروه‌های اجتماعی با آرمان مشترک. خاطره این مراسم را هیچ‌گا تا پایان عمر فراموش نخواهم کرد. البته این جریان ۶ ماه عقبه سخت، طاقت‌فرسا و پرحادثه داشت که امروز قرار نیست به آن سختی‌ها، فشارها و بی‌مهری‌ها توسط برخی دوستان خودی و غیرخودی سختی بگویم. شاید در زمانی دیگر و فرصتی مناسب بگویم که چگونه برخی از دوستان ما از سر غفلت و جهالت مسیره‌های اشتباهی ایران با هر انگیزه و حوزه فرهنگ، سینما و جشنواره انتخاب کردند؛ چراکه بنده ماجراها و وقایع بسیاری را از نزدیک حس کرده‌ام و می‌دانم. شب اختتامیه فجر، شب بزرگ و شگفت‌انگیزی برای من بود. خانواده به هم ما در مسیر خدمت‌سنصدر، صبر و همت‌عالی عطا کند.

ششمین ۲۵ بهمن ۱۴۰۱
شماره ۸۷۱۴

۵

نمایش خانگی و پلنفرم‌ها حضور دارند. اینکه نمی‌شود کسی کشور، نظام و قوانین آن را قبول نداشته باشد، ولی در پلنفرم‌ها، فیلم‌ها و سریال‌ها حضور داشته باشد و دستمزدهای آتچناتی دریافت کند؛ این رفتار دوگانه نشانه نفاق و مردم‌فریبی است، ولی من این نفاق را نمی‌بینم. با تفکر کت و شلوار ایوز بیسون نمی‌توان در بین مردم محبوبیت کسب کرد. مردم همین صداقت، صمیمیت و صفای باطن هنرمندان را دوست دارند. هر کسی خواسته باشد منافقانه بازی کند، دبیر یازدهم محبوبیت خود را از دست خواهد داد و روزی که هنرمند محبوب نباشد، روز مرگ اوست. باتوجه به حضور هنرمندان در پلنفرم فیلم‌ها و جشنواره فجر من نفاق و تحریمی را نمی‌بینم.

«جشنواره‌های که بوی انقلاب می‌دهد؛»

مصادق این توصیف شما از فجر چهل‌ویکم در شب

اختتامیه را چگونه می‌توان در فیلم‌های امسال یافت؟ نمایش و تولید آشناری درباره دفاع مقدس، مثل فیلم «غریب»، نمایش فیلمی مثل «سرهنگ ثریا» که چهره بلند فرقه منافقین را بر ملا می‌کند و نمایش «شماره ۱۰» و «سینما مترویل»، «اتاق گلسی» که فزاهای مهم تاریخ دفاع مقدس را به تصویر می‌کشند و بسیاری از آثار دیگر به جشنواره حال و هوایی ویژه بخشیدند. واژه «انقلاب اسلامی» انقدر گسترده و زنده است که در بخش‌های مختلفی از فرهنگ و هنر در آن جای می‌گیرد؛ تکریم خانواده، تعریف جایگاه مادران و زنان ایرانی، میل به مبارزه، ایستادگی، مقاومت و نگاه امیدبخش به زندگی مفاهیمی است که در ترکیب «فرهنگ انقلاب اسلامی» معنا می‌شود و خدا را شکر که جشنواره امسال از این حیث، خاص و قابل استناد است. خدا را شکر که چهل‌ویکمین جشنواره فیلم فجر به‌عنوان یکی از بهترین و باشکوه‌ترین ادوار جشنواره در ذهن بینمادوستان و سینماگران باقی ماند. با پایان جشنواره وظیفه رسانه‌ها و منتقدان این است

که این رخداد را تحلیل و بررسی کنند. از میزان استقبال فیلم‌ها، فروش بلیت‌ها، سانس‌های برخط، باکران‌های استانی و… مطمئن باشمید منتقدان و روزنامه‌نگارانی که اهل انصاف و تحلیل باشند، دستاوردها را خواهند دید. آقای امینی و تیمش، بسیار باانگیزه، صادق و متعهدانه کار می‌کنند. بر گزار کردن، با وجود همه‌ها و جوسازی‌ها میدان را خالی نکنند و هم‌ایشان را عملی کردند.

در جشنواره امسال شاخصه‌های متفاوتی وجود داشت که شاید برخی از آنها در دوره‌های قبل تجربه نشده بود. حال و هوایی دهه ۶۰، دوران دفاع مقدس و خلوص هنرمندان سینما و حضور فیلمسازان باز بوده و باب تعامل و گفت‌وگو رسانه‌ای و انتخاب مبارزه با این فضاخود نوعی انقلابی‌گری بود. مضامین ارائه‌شده در این دوره از جشنواره - چه اجتماعی و چه دفاع‌مقدس - که همگی مبتنی بر نگاه جدی به دغدغه‌ها و منافع ملی کشور بود خود از جمله

مهمترین دستاوردهای این رویداد است. حضور باشکوه مردم در روز ملی جمهوری اسلامی ایران در مراسم اختتامیه جشنواره در برج میلاد کاملا غافلگیر کننده بود؛ این با توجه به جرنباتاتی که در داخل و خارج از کشور از ماه‌ها قبل - برنامه‌ریزی و سرمایه‌گذاری گسترده برای انزوای این رویداد و اتقوای هنرمندان از طریق مهاجرت، ویزا، وعده اشتغال و سایر حمایت‌ها عملیاتی شده بود، غیرمتربغه بود. فضای حاکم بر مراسم اختتامیه فضای ایثار و از خودگذشتگی بود. اهدای جوایز به خانواده شهدا و هموطنان عزیزمان در آذربایجان غربی و شهرستان خوی یا اهدای جوایز به خانواده شهید بروجردی و مردم سیستم ولوحستان و کردستان و… فضای متفاوتی را رقم زد.

امسال شاهد نوعی رزمندگی و فداکاری هنرمندانه بوده‌ایم؛ هنرمندانی که در شرایط ماه‌های اخیر نوعی مواجهه انقلابی و متفاوتی با جشنواره در خاطرات به ثبت رساندند. طعنا این مصادیق و شواهد، رایحه انقلاب را می‌دهد؛ یعنی نزدیک شدن به سینمای انقلابی و اجتماعی پویا وزنده

امسال گام‌های اساسی در جهت استانداردسازی محتوای محصولات سینمایی برداشته شد. اینکه می‌گوییم در فضای اختتامیه بوی انقلاب حس می‌شد به معنای دوقطبی‌سازی، خودی و غیرخودی یا دسته‌بندی خاصی نیست و این به‌معنای بایدیه گرفتن تلاش‌ها و زحمات گذشتگان و همکاران قبلی بنده نیست، این به‌معنای این است که دستاوردها و ارزش‌افزوده مضاعفی را در این دوره ماه‌ها بودیم. من شخصا، چنین فضایی را در خیلی از دوره‌های این جشنواره حس کرده بودم؛ حضور پررنگ خانواده‌های متدین در کنار سایر گروه‌های اجتماعی با آرمان مشترک. خاطره این مراسم را هیچ‌گا تا پایان عمر فراموش نخواهم کرد. البته این جریان ۶ ماه عقبه سخت، طاقت‌فرسا و پرحادثه داشت که امروز قرار نیست به آن سختی‌ها، فشارها و بی‌مهری‌ها توسط برخی دوستان خودی و غیرخودی سختی بگویم. شاید در زمانی دیگر و فرصتی مناسب بگویم که چگونه برخی از دوستان ما از سر غفلت و جهالت مسیره‌های اشتباهی ایران با هر انگیزه و حوزه فرهنگ، سینما و جشنواره انتخاب کردند؛ چراکه بنده ماجراها و وقایع بسیاری را از نزدیک حس کرده‌ام و می‌دانم. شب اختتامیه فجر، شب بزرگ و شگفت‌انگیزی برای من بود. خانواده به هم ما در مسیر خدمت‌سنصدر، صبر و همت‌عالی عطا کند.